

Előfizetési árak:

Egy évre 6 frt — kr.
Fél évre 3 frt — kr.
Negyed évre 1 frt 50 kr.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

Hollósy és Vajda nyomdája,
hova a lap szellemi részét illető
kérdések, előfizetési pénzek
is küldendők.

SZENTESI LAP

POLITIKAI ÉS VEGETES TARTALMU KÖZLÖNY

Hirdetések árát

valamint nyilvántári közlemények
kiadóhivatalunk méret sze-
rint olcsón számít.

Egyes példányok kaphatók:
nyomdánkban, Stark N és Un-
termüller E. könyvben szá-
monként 5 krért.

Kéziratok visszatartatnak.

Megjelenik hetente háromszor,
vasárnap, szerdán és pénteken
a kora reggeli órákban.

Felölös szerkesztő és lapfajladonos:

S I M A F E R E N C Z.

Lapunk megrendelhető:

a kiadóhivatalban és lapkihordóknak
útján, kik az előfizetési pénzeket is felvehetik.

Az új kormány jelszava.

„Kormányzatom jelszava: törvény, jog és igazság.”

Ezen politikai program és ünneplés kijelentés szolgált bázisul Széll Kálmán miniszterelnök beköszöntő beszédjének.

Az ellenzék éljenzéssel és tapsal, a Tisza-rendszer híveinek tábora pedig megdöbbenéssel hallotta az új miniszterelnök ezen program szerű nyilatkozatát.

Hive vagyok — úgy mond az új kormányelnök — testestől, lelkestől a liberalizmusnak, oly értelemben, amint én azt politikai öntudatom legelső megnyilatkozása pillanatától kezdve érzem, és felfogtam. Ez, — úgy mond, — jelszava volt minden kormányának; de ez eszménynek nem elég csak a hirdetése, úgy kell alkalmazni, hogy osztály, vallás és párttekintet nélkül érezze annak mindenki jótékony hatását.

Nem hirdetni kell jelszóképpen a liberalizmust; hanem alkotásokban és intézményekben kell lerakni azon garanciákat; melyek a liberális kormányzatnak élet föltételeit képezik.

Az élet, — úgy mond, — kompromisszumok szakadatlan láncolatából áll és én politikám bázisul a becsületes kompromisszumot veszem. Nem az elvek alku nélküli való rideg alkalmazása, hanem a kölcsönös engedékenység az, ami az én politikámnak és kormányzatomnak irányelvét képezi.

Nem az a politika helyes, mely a nemzet erejét a napi igényeit messze túl haladó nagy alkotásokon emészti föl az erejét; hanem a fő az, hogy ha apró hajlékban

lakhak is az emberek; ott úgy legyen berendezve minden, hogy a lakók meg legyenek elégedve; meg legyen kényelmök; nyugodalmuk és békéjük. A törvényeknek partatlan alkalmazása az, mely kielégíti és megvnygat minden polgárt.

A hatvanhetes alapnak hive vagyok, mert meggyőződéseim az, hogy ez elég hatalmas és erős bázis arra, hogy az állam, a nemzet és a korona szilárdságát, boldogságát biztosíthassa. De ebből aztán lealkudni nem engedek semmit (czélzás az ischli-féle klauzulára) és akik velem ezen alapnak megvédésében és fenntartásában s a belkormányzatban kitűzött programmal egyet értenek; azokat én örömmel látom támogatónak sorában. (Ez felhívás a nemzeti párt felé a fűzőóra.)

Törvényeket ígerek a választások tisztaságának meg óvására; s a közigazgatásban urakodott erőszak és hatalmi túltengés megszüntetésére. S őszinte, becsületes nyíltsággal jelentem ki, hogy ez iránti törekvéseimtől engem el nem tántorit senki és sem egyesek, sem pártterdek által e tekintetben kitűzött czélmorra nézve magamat senki által befolyásolhatni nem engedem.

A politikai erkölcsnek ezen tanait hirdette beköszöntő beszédjében Széll Kálmán. Az ellenzék meleg helyesléssel, éljenzéssel és tapsal kísérte, a kormánypárt egyes töredéke bővös hangulattal; aggodó arcz kifejezéssel hallgatta ezt a beszédet.

Hiába; — egy huszonöt éves megátalkodott gyűlölségtől, bosszútól lihegő párt, és egyéni önzésében kielégíthetetlen politikai rendszernek gyászbeszéde volt Széll Kálmán bemutatkozása.

Jól esett hallgatni ezt a beszédet. Mert

bár volt némi páthosz Széll Kálmán előadásában; de hangján és program szerű kijelentéseinek hangsúlyozásában egy őszinte, becsületes magyar ember tiszta iéikének melegsége ömölt el, a mely hatott és magával ragadott mindenkit, aki ezen férfúnak az aktív politikai élet szerepében történt megjelenését egy jobb korszak virradásának tekintti.

Széll Kálmán beszéde egyébként, minden irányban egy gazdag kormányzati programmal jelent; de én most pusztán csak arról kívánok beszámolni, hogy mily hatással volt általános politikai kijelentése?

Mily hatással?

Elég válaszul röviden megemlíteni, hogy utána felállt Horánszky, a nemzeti pártnak nagynevelő elnöke s a töle megszokott ércszerű tömörséggel jelentette ki, hogy a miniszterelnök új programja minden irányban kielégíti és megvnygat és kormányzati céljaiban a nemzeti párt támogatására számíthat.

Ez az ország előtt lett nyílt bejelentése annak, hogy a válaszfal a nemzeti párt és kormánypárt között Széll által ledöntetett s az államkormányzatnak közös vezetése iránt továbbra nézve semmi akadály fenn nem fogor.

Horánszky után Kossuth, Polónyi és Molnár János jelentették ki hatalmas beszédekben, hogy a kormányelnök programja az általuk képviselt pártokat a belügyi kormányzatra nézve feltétlen kielégíti és örömmel üdvözlük Széll Kálmán a kormány élén, mint oly férfút; kívül szemben az ellenzék egyedül csak az elvi küzdelmek terére van szorítokva.

Ilyen politikai jegyben mutatta be magát Széll Kálmán kormányja.

A „SZENTESI LAP” TÁRCZÁJA.

A vendég.

14 Regény: **Sima Ferencztől.**

A level.

(Folytatás.)

A herczegnő első gondjának tartotta, hogy férje engedelmevel éljen.

Vert arannyal szegett ébenfa író asztalához ült és a következő levelet írta.

„Kedves Katinkám!

Hat hónapi nászút után hazaérve, a tegnapi nap ünneplés fogadtatással és nagy népmulatsággal tel el. Ma vettem kézhez leveled. Mielőtt erre neked válaszolnék: röviden leírom, hogy mint fogadtak itthon.

Először is a férjem tudtom nélkül meglepetésül az én nászút kapott bereg-nádasi birtokom egy fényes kilátású, kiemelkedő pontjára egy tündérmesébe illő palotát építtetett. Egy király nem lehet pazarabb felesége iránti figyelem monumetalis kifejezésében, mint Sámorjy gróf.

Nem azért mondom, hogy az én uram; de ez az ember szép férfi. Megtestesülése a magyar előkelő világ gvallérjának. Finom, szelíd, okos. Engem végtelen szeret. Sokszor, mikor megfelledek magáról, a ruhám szegélyét is megcsókolja. Tudod, hogy külsője rövid leírással mutassam be, veled együtt láttuk Bécsben Milán királyt s egyező véleményünk volt, hogy esinos férfi. Az uram hasonmása. Olyan nemes vonása, olajbarna arca van. Sugár, de azért erotól duzzadó ter-

metű. Kezei hosszúk és arcbőrtől elütőleg fehérek. Szinte bámulatos.

Nyájas, mosolygó; de azért minden mozdulatában és tetteiben komoly férfi az.

Egy igazi férfi. Meg fogod bámolni.

Ilyen az én uram. Ő csináltatott nekem egy palotát. Képzeld el: 3 1/2 millió frba került; pedig a berendezés egy nagy része a régi kastélyok feleslegéből és kiválóbb becsü erekleiből lett áthozva. Bécsben apámmal megfordultam főhercegi palotákban; de ezek igen szegényesek a nádasi palotához.

Ahogy megérkezünk, ide kísért egy fényes menet, melyet Stáray Pista gróf vezetett. Ennél kedvesebb, gvallérabb fiatal embert még nem láttam. Egy királyné nem részesülhet több kitüntetésben, mint amennyiben ez az ember részesített. Ezt már le se tudnám írni. S aztán sok volna egy levélben. S talán dicsekvésnek is tünnek fel előtted.

Különb Stáray Pistával majd megismerkedsz. Csak ma ment el tőlünk, de megígérte, hogy holnapután itt lesz. Azt hiszem, stíru vendége lesz hazunknak.

Nos, édesem, hát azt kérded százszor aranyos leveledben, hogy emlékszem-e még az időkre, melyeket az intézetben együtt töltöttünk? S hogy kívánlak-e látni?

Szolgáljon ezen kérdéseidre válaszul az, hogy amint megkaptam, illetve kézhez vettem közel 6 hónappal írt leveled, azonnal asztalhoz ültem s ime levelem, melyben meghívlak vendégül. Az uram is szívesen fogad. Irj, mikor jössz. Szathmárig eléd megy férjem.

Addig is, míg megérkezel, állandóan reád gondol és forró szeretettel vár

igaz barátód:
Stulhoff Fanni.

U. i.: Úgy jöjj, hogy innen egy darabig nem engedlek távozni. Óh, mennyit beszélünk intézeti életünkről.

A levelet bepakolta a herczegnő. Egy lovasz lóra ült és vitte be a városba, hogy postára adja.

Gróf Vértessy Katinkától posta fordultával megérkezett a válasz, mely a következőleg szólt:

„Kedves herczegnőm! Arenyos Fánnikám!

Leveled véghetetlen boldoggá tett, mert én már nem is számítottam válaszodra, nem tudván, hogy ily rengeteg ideig vagyok nászúton. Itthon létem, egy hozzám nem való mostoha mellett gyötrelmes. Már arra gondoltam, hogy zarádba megyek és ennek komor falai mögé temetem el életemet. Sorsom vége úgy is ez lesz. S talán jobb volna Bereg-Nádas helyett útamat egyenesen erre fordítani. Az egész éjjel e felett téptem el-ném és emésztem lelkemet. Végre mégis győzött érzelmekben a vágy, hogy lássalak. — Holnap indulok. De felkérlek, hogy a grófnak ne add tudomására, mikor érkezem. Nem szeretnék neki alkalmatlan lenni azzal, hogy élem jöjjön. Ő, tudom, hogy irantad való tekintetből örömet megteszi ez. De nekem nem szabad ezzel élnem. Ha szeretsz, tedd meg, hogy csak Bereg-Nádason vá-rass rá.

Csókol egy milliószor, azon tudatban, hogy rövid idő alatt látlak, véghetetlen boldog

barátód:

gróf Vértessy Katinka.

(Folyt. köv.)

„A törvény, a jog és az igazság az én kormányzatom jelszava!”

A költő a királyt magaslatló felséges költeményében azt mondja hogy:

Addig éljen, — míg a honnak él! —
S mi azt mondjuk, hogy egy kormány,
melynek zászlaja, törvény, jog és igazság,
nem dől meg soha, ha e zászló alatt ön-
zetlenül, becsületesen megáll!

Sima Ferenc.

— **Apponyi György gróf meghalt.**
Aponyi György gróf, Magyarországnak 1848. előtti főcanczellárja, majd pedig az októberi diplomata után 1860-tól 1863-ig országgyűlési, az ismert konzervatív államférfi, Apponyi Albert grófnak édesatyja ma hajnali két órkor posztonygyepei eberhardti birtokán kilencvenegy éves korában hosszabb betegeskedés után elhunyt.

A magyar közelet sokat emlegetett alakja, aki hazánk történetében nevezetes szerepet játszott s akinek nagy érdemei vannak az 1867-ik átalakulás bekés előidézésé körül, hnyta be szemét. A régi magyar konzervatív politikuskok utolsó maradékának halálának híre akkor torjód el a képviselőházban, amikor a fia által vezetett nemzeti párt elnöke nyilatkozott Széll Kálmán programjáról s nyilatkozatával megkezdte az új pártjának a szabadelvű pártba való beolvadásához. Apponyi Albert gróf családja gyászát iránt a képviselőházban általános részvét nyilvánult. Apponyi Albert gróf ott van Eberhardth édes atyja halottas ágyánál. Feleségének ma reggel 5 ó táviratozta meg a gyászhirot. A grófné a déli gyorsvonattal szintén Eberhardthba utazott.

— **Önkénykedés — fejtelenség.** Egy látszik, hogy a pénzügyminisztérium által kiadott rendeletek leginkább arra jök, hogy azt a pénzügyigazgatóság lálbal tiporja. Erre enged következtetni legalább a szegedi pénzügyigazgatóság intézkedései. Ismeretes ugyanis, hogy a törvényen kívüli állapotra való tekintettel a m. kir. pénzügyminisztérium rendeletileg meghagyta, hogy az állami adókat, és egyéb kincstári illeleteket végrehajtás útján mindaddig nem szabad behajtani, amíg az exlex állapot tart, avagy míg másként nem intézkedik.

Hogy ma még az exlex állapot fennáll, az ismeretes és hogy a pénzügyminisztérium sem intézkedett másként, az is bizonyos. Mindezek dacára a szegedi pénzügyigazgatóság a legnagyobb önkénykedéssel hajtja az adókat és az illeleteket. — A városi adóhivatalhoz, nem csak most, de az egész exlex állapot alatt, egyre-másra jönnek a rendeletek, ukázok, amelyek ezeket végrehajtás útján való behajtását célozzák. És az adóhivatali főnök igyekszik eleget tenni a rendeletnek, zaklatja a közönséget a vidéki adók- és illeletekért, dacára annak, hogy úgy ó, mint a pénzügyigazgatóság ismeri azt a pénzügyminiszteri rendeletet, amely még ma is fennáll és amely előtt mindketten tartoznak a derekukat meghajlítani.

Ha már a pénzügyigazgatóság nem resp. talja a miniszteri rendeletet, akkor az adóhivatal főnökének kellene annak értelme szerint eljárni, s mindazon törvénytelen rendeleteket, melyek az adóknak és illeleteknek végrehajtás útján való behajtását sürgetik, foganatosítás nélkül kellene visszaküldeni az azokat kibocsájtó pénzügyigazgatósághoz.

Ha így jár el, megszűnneti a pénzügyigazgatóság önkénykedését és bebizonyítja, hogy a városi adóhivatalnál nincs fejtelenség. Ellenkező esetben az adóhivatali főnököt is megilleti az önkénykedés ezim.

Az új korszak.

Budapest, 1899. márcz. 1.

Az a sötét homály, melyéddig előtte a magyar politika mezejéről a világosság, a meleg fényt, a hajnalt — oszlatni kezd.

Tavaszi verőfény veti sugarát a magyar politika rögös talajára. És a nap sugaras hajnal ébredésénél szabadulni tudunk immár az elmúlt, hosszú éj sötét álomképeiről is.

Eszméledünk. Aggódd szívvel tekintünk szét, amerre szemünk ellát, a határon: vajjon csakugyan épen kerültünk-e mindnyájan ki, ebből a

szörnyű katasztrófából, ebből az utolsó itelethez hasonló rettenetes éjszakából?

De amerre csak tekintünk a jök ereszéről mindenütt az öröm képe, a lelkesedés tüze ragyog felénk — s valóra vált tehát az igazak evangéliuma: könnyebbült szívvel köszönhetjük az ébredő tavaszt, a felkelő napot. Mert nemzeti kincseinkből semmit sem veszítettünk el.

Sőt az tévé, hogy a nemzeti génusz bílműseit szétfőrté s az most a munkára kész hazafiak kezét dologra serkentette.

A nemzeti génusz? Vajjon ki az a hatalmas erő, micsoda égi varázs lehet csodás titka — hogy annyit emlegetik ma barátaink és albarátaink? Micsoda égi tünemény lehet, hogy mint középkorban a titkos isteni parancsára hivatkoztak a fanatikus hívők: ép oly csalhatatlansággal követelik ma politikuskaink az engedelmességet tőlünk a magyar génusz követeléseire hivatkozva. Mindenki azzal beszél, de nem ismeri, nem látta senki, mert az láthatatlan, annak csak megnyilatkozásait láthatja testi szemünk, tapinthatja kezünk, s gyönyörködhetik zengetes dalaiban fogékony kedélyünk.

Hiába esküsznek nekem a nemzeti génusz nevében erőszakoskodó hatalmasok, hogy ők tudják, látják, ősmérik a nemzeti génuszt, hogy ennek nevében sértik meg a nemzet lelkét, korrumpálják: mert azt kell felelnünk hangzatos dicsekvéseikre — hogy nem ősmérik nem látták soha sem a láthatatlan nemzeti génuszt, mert ha azt ősmérik, ha azt ápolnák, úgy nem támadnák, nem korrumpálnák folyton-folyvást épen a nemzet lelkét, romlatlan kedélyét.

Hiszen a magyar faj lelke képezi a magyar génuszt. A ki tehát megtámadja a magyar nemzet lelkét, aki gondolkodását mételezi meg, aki erkölcséit rongja meg: az lehet akár milyen csoda ember, feltámaszthatja a halottakat és a koporsókból: de hogy a magyar nemzet lelkét gyilkolja meg épen, hogy a nemzeti génuszt temeti el politikájával — azt nem fogja elvitatni senki sem, bárha telerakja s szemfedőt csupa nemzeti sujtással.

Hiszen az emberiség történelmének alapigazsága az: hogy politikai erkölcsök nélkül nem létezhetik politikai királyok.

Maris Teréz királyné politikája a nemzeti sujtástól kezdve egész párducos kacagnányig minden külsőségben nemzeti politikát folytatott, mert tudta, hogy nem ez a lényeg.

Az angolok, spanyolok a civilizálatlan népeket azzal hódították meg, hogy nemzeti szokásaiknak hizeleget, óhajtsaikat teljesítették s tükrökért, nemzeti csüggőért, aranyokat kaptak érte. Nemzeti lépesszökök fogdoszták be őket az idegen hatalom igájába.

Nemzeti politikát tehát tényleg azok követnek, akik belső irányban keresik, a nemzet szellemében kutatják a valódi alapot, a lényegét.

Most, hogy a magyar politikában új korszak napja hajnalodik ránk, talán nem lesz érdektelen foglalkozni e kérdéssel. Nem lesz felesleges jól megmérni azokat az eszközöket, melyekkel benünket boldogítani, és magyarosítani akarnak a hatalmon levők.

Ezer éves tanulságok szólnak a mellett, hogy azok voltak őszinte barátaink, akik a nemzet lelkét nem ámitották ravasz hízélgéssel, nem akartak külső czifraságokkal törbe ejteni, lépve vinni őt, hogy az ördögnek eladják: hanem azok voltak igaz hívei, akik lelkeinek tisztaságát megvédtek, akik a magyar erkölcsöket ápolták.

Itt van a magyar nemzeti politika forrása, a jog, igazság, törvénytelésletheben, az ősi magyar éretyekben! És nem a külső czifraságokban a gépiesen gyártott, élettelen tárgyakban, minők a nemzeti kulacsban vagy nemzeti sujtásban.

Azt talán említeni sem kell, hogy a magyar nemzeti erkölcsökkel, az ősi magyar éretyekkel mennyire ellentétben áll a kozakokra, a szlav típusra emlékeztető ravasz, slattomos, szeszegő eljárás, amely a magyar politikában az utolsó évek alatt kezdett divatba jönni.

Azért tehát csak hadd virdőjön! Hadd jöjjön el az új korszak; hasadjon reánk új hajnal. A törvény, a jog és igazság hajnala.

Ezekben látom én a magyar nemzeti politika megnyilatkozásait.

Azért tehát légy üdvöz rég óhajtvra várt magyar génusz, magyar nemzeti politika — születésed napján.

Dr. Hollósy István.

A városi tisztikar egymás között.

Egyik helybeli lphból több ízben olvastunk arról a diszserendő kartársi érületről, amely a városi tisztviselők között uralkodik. Egymás jóskaráinak, barátainak, testvéreinek mutatta be a tisztikart. Mindig megmosolyogtuk ezt a mesét és arról győződünk meg, hogy azoknak a czikkeknak az írója épp oly tájékozottsággal bír a tisztviselők egymás iránti vonzalmáról, mint az emberek között fennálló barati érületről.

A mi tisztviselőink nem barátai, támogatói és testverei, hanem ekeseredett ellenségei egymásnak. Egy kanal vízben megölné egyik a másikat, kivált ha reményli, hogy ebből egy garas ára haszna lesz.

És ki a hibás, hogy ez így van? Egyik a magasabb állású tisztviselőket okolja, más meg szerető a hibát az alantas tisztviselőkben fedezni.

Mi, akiknek volt alkalmunk az egész tisztikart közelebbről megismerni, azt állítjuk, hogy valamennyien hibásak. — És pedig a magasabb állásúak azért, mert az alantasabbakat nem igyekeznek magukhoz édesgetni és felemelni; az utóbbiak pedig azért, mert nem adják meg az előbbieknek a kellő tiszteletet. — Innen van az elhidegülés és gyűlölség.

Például szabad lett volna-e annak idején a magasabb rangú tisztviselőknak azt megtenni, hogy az Arvartári tartalék tőke kamatait jóformán maguk emésztették fel, míg abból az irnokok egy jó része egyetlen fillért sem kapott. — Ne védekezzenek azzal, hogy ezt a közzgyűlés akarta így. Igaz, hogy a közzgyűlés határozata ez volt. De ki suggerálta a képviselőtestületet, ki szineskedett mázuskodott, ha nem a főtisztviselők, hogy ez így legyen? Ki mondta az alantas tisztviselőkről, hogy azok valamennyien kvalifikálatlanok és így nem érdemelnek fizetés javítást?

Pedig csak bele kellett volna nézniök a tükörbe és meggyőződtek volna arról, hogy ők sem különbek a Deákné vásárnál, tehát ők sem szolgáltak jobban rá a pófitészésre!

Az alantas tisztviselő is hibásak, mert a kellő és joggal elvárható tiszteletet nem adják meg főnökeiknek. Erre nézve egyetlen példát említnék meg és pedig azt, hogy akárhányszor megtörténik, hogy a polgármester valami ügyben magához kéri a tisztikart és ilyenkor az alantasok tisztán juxból nem mennek a polgármester elé. Hát ezen ugyan könnyen lehetne segíteni, kivált ha meggyőződik róla a polgármester, hogy ez így van és nem másképp.

A tiszteletlenségnek különben sok példáját tudnók felsorolni. Ismerik, tudják ezt a magasabb állású tisztviselő is, de ellene nem tesznek semmit s bosszúságukat önmagukba fojtják.

Ezen a visszas állapotban segíteni kell. A kartársi érületet barátivá, testvérvé kell tenniök. Ez önmaguk iránti kötelessége a tisztviselőknak. Nagy átalakításokat foglal magában az új statutum. A fizetésrendezés, a nyugdíj-ügy feltétlenül megkívánják, hogy az ellenségeskedés megszűnjék és mint barátok kezét fogva egymással segítsek egymást. Ha egymást segítik és gyámolítják, ebből nemcsak nekik, hanem a közzgyűnek is haszna lesz.

Igen a közzgyűnek is és pedig ennek első sorban. Akárhányszor megtörténik, hogy egyik tisztviselő hasztalan fordul valamely közdologban a másikhoz tanácsért, mert azt úgy sem kap. Sőt örüljön, ha félre nem vesztik. Ennek azután rendszerint a közzgyűség valja kárát, mert a járattal és tapasztalatlan tisztviselő teljesen magára hagyatva, saját belátása szerint intézkedik egy vagy más dologban. Hogy milyen helytelenül és legtöbbször károsan, azt az tudja legjobban, a kinek valami ügyes-hajos dolga van a városnál.

Tehát a tisztikarnak egymás iránti barátságos vagy ellenséges érület a közzgyűekre nézve messzire kiható. A bekesseges, barati érületnek üdvös hatása lenne a közzgyűsre is.

Tegye meg a kezdeményező lépéseket maga a

polgármester. Tekintsen szét, mint szigorú apa a tisztviselők között, vizsgálja meg az ő pénzszámlát, és a ki engedetlen, vagy ok nélkül ölfeszkedő, vagy retinens azon úszón végig legyen az magasabb állású, avagy alantós tisztviselő.

Csakis szigorú rendszabályok alkalmazásával lehet segíteni a bajon.

A polgármester tud szigorú is lenni, van hozzá erős keze is, hogy az ellenségeket egymással kibékítse.

Ha eredménytel jár el és ezt a kutymacska barátságát megszünteti nemcsak a tisztikar, de a város közönsége is halás lesz érte örökké.

Országgyűlés.

Az új kormány bemutatkozása.

A képviselőház karzata roskadozott a kíváncsi közönségtől. Az irók karzatán azt lehet mondani, ember emberhátán állt és ült. És a tanácskozás fórumát teljesen elfoglalva tartották a képviselők. Valami rendkívüli sajtóság hangulat alakodott a Ház egész lelkén. Kívétvén a Tiszák megfoglyatkozott gárdáját mely sivár zárkózottsággal foglalt helyet a jobbszög terén. A képviselők párt tekintet nélkül meleg áradással boldogan ölelkeztek.

A megváltásnak az anyala föld az arcokon. Minden ember kormánypartinak érezte magát; vagyis legalább egy percze jussot formált abhoz, hogy a politikai helyzet e rendkívüli átalakításában része van.

A függetlenségi pártiak különösen akik nagyobb szerepet vittek az obstrukcióban döngöttek a kormánypartii képviselők hátát. — Na úgy-e — mondogatták őszinte lelkesültséggel — mi jobban értünk a kormánymináláshoz, mint ti?

Mindenkinek volt valami megjegyzése s a Tisza-gárdát kivéve, — elégedett volt mindenki. Mely elégedettség viharos eljenzés és tapsban tört ki, mikor az új kormány a képviselőházban megjelent.

Ünnepélyes néma csend váltotta fel a lelkesült hangulatot, mikor Széll Kálmán felállt, hogy az új kormány programbeszédét megtartsa.

Ez a képviselőházi ülés, egy új korszak megnyitója s így tartozunk vele olvasóinknak, hogy mindkét ház ülésének lefolyását egész terjedelemben adjuk.

Ime olvassátok a beszédeket és lelkesüljétek ti is.

A képviselőház ülése:

Széll Kálmán beszéde a következő:

A t. Hazban hónapokon át adás csaták dúltak, az ország törvényen kívüli állapotba jutott. E harcok elmultak. Adja isten, hogy emléke is örökre elmúljon s a magyar alkotmányosság folytonosságában előállt szakadás eltűnjék. (Eljenzés az ellenzéken.)

A köztudathoz az a meggyőződés jutott diadalra, hogy a törvény és alkotmány állapotait vissza kell állítani (Viharos helyeslés balfelől) s a Ház bekegyt meg kell teremteni akár áldozatok árán is. Megindultak hazafias kezdeményezések s tárgyalások s elvi áldozatok nélkül kölcsönös engedékenységgel létrejött a béke. Ennek alapján állok s ezt a békét hozom én. (Zajos eljenzés és taps balfelől.) En teljes békét akarok, mely az ellentétek élet elveszi. Elvek felett tranzakciózt az én iskolám nem ismer, de vannak helyzetek, ahol eljárásban, részletekben a kompromisszum terére lépni lehet s az ország érdekében kell is. A kompromisszumok láncolata az élet. Egy tranzakció alapján állok: senki elveiből, programjából nem adott fel semmit, de mindkét fél kölcsönösen engedett. Ezert ez a béke becsületes és szilárd alapokon nyugszik.

Lesz szerencsém t. Háznak bejelenteni, hogy a Ház közelebbi munkásságát épen e béke integritás részei fogják képezni.

Holnap méltóztassék a Ház az elnökséget megválasztani, (Helyeslés.) aztán az indennit, az ex-lex alatti intézkedések törvényesítésével, az unjocz-javaslatokat és a kiegyezési provizóriumot tárgyalja a t. Ház.

A provizórium-javaslatba is felyveendő az ex-lex alatti intézkedések törvényesítése s a törvény szövege aképp módosítottatik, hogy az ország önálló vámtérelleti jogi állapota a törvényben kifejeztetik (Eljenzés balfelől) s kimondatik, hogy a külfalakkal a szerződések kötésének eddigi módja önálló rendelkezés útján tartatik fenn.

Ezek után a horvát provizórium, majd az 1899-ik évi költségvetés tárgyalando le lehetőleg az indenniti alult.

Ezek elintézése után be fogom terjeszteni a kuriai bíraskodásról szóló törvényjavaslatot a Ház által 1896-ban elfogadott szövegben, de ebbe egyes rendelkezések lesznél felyveendő egyes változtatási javaslatok megfontolásra. (Helyeslés.)

A tárgyalások során szükségesnek bizonyult a Házszabályok revíziója. Ez a Ház szuverén joga, de a Ház munkásságának vezetésére a kormány hivatott s így ez tárgyalások által egyértelműleg állapítottat meg.

Volt itt egy kényes pont: a Házszabályok 204. §a. E szakasz módosítása nem tartatott szükségesnek, de megállapodás történt arra nézve, hogy a Hazban kijelentették, hogy abban a nem várt esetben, ha azon szakasz alkalmazása szükségessé válnék, e szakasz rendelkezése végrehajtható s a Ház összes pártjai minden képviselőtől elvárja, hogy ilyen esetben becsületes kötelességnek tartja magát a Ház kizáró intézkedéseinek alávetni. (Helyeslés balfelől.)

Széll ezután a megállapodás szövegét általános helyeslés közt felyvassa s kijelenti, hogy a Házszabályok revíziója s a kuriai bíraskodás közt junktim állapotítottat meg.

A kormány — így folytatja — nagy súlyt helyez a végleges kiegyezés megoldására, melyhez nagy érdekek fűződnek. A kormány 1903-ig a gazdasági kérdéseket szabályozó törvényjavaslatokat fogja a Ház elé terjeszteni, az önálló vámtérelleti jogi állapotainak kimondásával s külföldi szerződésekre vonatkozó kiegészítéssel, mely szerint ezek lejártának a kiegyezés egy évi meghosszabbítása esetén szinte 1904-re kell áttétetni. Ha 1903-ig a vámszövetség az 1867. XII. törvényeknek megfelelően létrejöhét, az erre vonatkozó törvényjavaslatot a Ház elé fogja a kormány terjeszteni s a pártok megállapodtak abban, hogy a törvényjavaslat tárgyalásának útjába nem gördítenek akadályokat.

A kormány az 1867. XII. törvényekik alapján áll. Én híve vagyok e törvénynek s ahöz lelkem és meggyőződésem egész erejével ragaszkodom, mert az messze időkre helyes alapokra fektette a gazdasági kapcsolatot. (Ellentmondás a szőlő balfelől.) Tudom, hogy ezekt önök (a függetlenségre mutat) nem értenek egyet, de ki kellett meggyőződésemet jelentenem.

Az 1867. XII. törvényekik igaz értelmét követem. (Viharos eljenzés az ellenzéken.) Ne tessék szavainknak más értelmet tulajdonítani, mint amit neki tulajdonítottam.

Károlyi István gróf: Örülünk ennek a beszédnek! Mi megértjük!

Széll Kálmán: Én mindent úgy érzek, a mint mondom. (Viharos eljenzés balfelől.)

— Elvem a szilárd szabadelvesség (Viharos eljenzés jobb felől.) — folytatja Széll — ezt aból a légkörből hoztam, amelyben nevelkedtem. En ettől az irányzattól egy lépessel sem fogok eltérni. Őszintén, becsületesen mondom. Ennek ezója egy: a magyar nemzet számára folytatni a magyar nemzeti államnak intézményekkel való kiépítését. (Viharos eljenzés.)

E politika megvalósításában első sorban a szabadelvű pártra támaszkodom. E párt politikája az enyém is volt. En őszintén és nyíltan megvallom, hogy becsesnek és értékesnek tartom magamra nézve, ha engem feladatomb megvalósításával támogatni fognak a Ház más oldalairól is (a nemzeti pártra mutat) azok, akik az én programom alapján állnak. (Helyeslés a nemzeti párton.)

Széll figyelmet kér s így folytatja:

A külföldi kérdésekről szólnok. A mi politikánk s béke politikája s ennek fővédője a harmas szövetség s e mellett lehetőleg jó viszony minden hatalommal. Ezek a szempontok vezeték külföldi politikánkat.

Horvát-Szlavonország viszonyunk törvény által van szabályozva. Ennek a szabályozásnak bázisán állunk s örülünk a társországok fejlődésének, mert átérzzük ennek az államkapcsolatnak a jelentőségét. Örülni fogunk, ha sikerülni fog az együttes törvényhozás keretében a társország érdekében mindent megtenni s látni, hogy azok autonómiájuk keretében szépen fejlődnek. (Helyeslés. A horvát képviselők eljenznek.)

A kormány főtörkévére az államháztartás pénzügyi egyensúlyának megőrzése. Ezt kell a reform-munkásságnál is figyelembe venni.

A véderő fenntartása fontos feladat. Bar a hadi terhek tarthatatlansága el van ismervé minden tényező által, tartok tőle, hogy e téren a terhek megkönnyítéséről még hosszú ideig szó nem lehet. Az osztrák-magyar hadsereg harc-képessége az áldozatok s a szervezés által magas színvonalra emelkedett. Ezt fenntartani, sőt fejleszteni mindnyajunk érdeke, mert ez az ország biztonságának és a monarchia tekintélyének az alapja. Ezzel tartozunk a magyar honvédségnek is, mely magas színvonalra emelkedett. (Ugy van!)

Most egyes tárczakról beszél Széll.

A vallás- és közoktatásügyi tárca terén a

fennálló intézmények fenntartásával a kormány a felekezeti béke ápolására törekszik. Reméli, hogy a katolikus autonómia kérdése szerencsés megoldást nyer. A felség legfőbb kegyúri jogai az állam szerveztése és a katolikus egyház hierárki szervezete a szempontok, melyeket a katolikus autonómia megalkotásánál figyelembe kell venni.

— Hat a dogmák! hangzik a néppárttól.

Széll folytatja:

— A kulturális intézményeket a kormány fejleszteni fogja.

Az igazságügyek terén a kormány abban a irányban fog haladni a kodifikációban, melyet az előző igazságügyminiszter s elődje, Szilágyi Dezső kezdeményezett. (Eljen Szilágyi! — a baloldalon.)

A földmívelésügy terén figyelni kell a szerkes kapcsolatra az ország gazdasági viszonyai között. A kormánynak gondja lesz a gazdászati minden ágazatát elber figyelemmel kísérni. (Helyeslés balfelől.) Első sorban áll ez a legsúlyosabb viszonyok közt levő kisebb gazdasági ekzsztentziákról. Itt társadalmi támogatásra van szükség. Nagy fontosságot tulajdonít a kormány a hitelviszonyok ügyének. A kormány foglalkozni fog a parcellázás és telepítések ügyével. (Zajos helyeslés.)

A földbirtokos osztály a középztály derekát képezi. Ennek érdekeire nagy figyelmet fordít a kormány.

Az ipar és kereskedelem fejlesztését is széles alakokra kell fektetni. Itt is társadalmi tevékenységre van szükség a vasúti közlekedés és tarifája már sok hasznára volt az országnak. Általános köztudatnak adok kifejezést Azt kijelentem, hogy a vicinális vasútipítésről szóló törvény revíziója elsőrendű feladat. (Viharos helyeslés balfelől.) A lakosságra tulajdos terhek rónak. Az új törvényjavaslat a képviselőket és állami funkcionáriusokat ki fogja zárni a vicinális koncessziókból s kiterjeszti gondját arra, hogy az érdekeltek közösek túlterhelteisének eleje vétessek. (Zajos helyeslés a baloldalon.)

Egy olv kérdésre térök most át, amelyet első helyen kellett volna említeni: a közigazgatás reformjának kérdése ez. Ezzel számos reform függ össze. En az 1891. gondolat 33. törvény-cikk alapján, a közigazgatás államosításának híve vagyok. De úgy fogjuk megvalósítani az államosítást, hogy az önkormányzat, ősi értékében és érvényében, fennmaradjon.

— Helyes! Helyes! kiáltják minden oldalon.

Ezzel függ össze egy másik nagy reform: a tisztviselők felegyeli ügye és a pragmatika kérdése. Ezek sürgös és fontos kérdések, de oly súlyos nehézségekkel állanak előttünk, hogy még körvonalalaiban sem merném azokat most érteni.

Minden reformokat a gyakorlati élethez viszonyítva, óhajtom megvalósítani, mert azt hiszem, hogy egy szerényebb ház lakályos berendezve többet ér, mint egy üres palota.

— Helyes! Helyes!

A nemzeti államot fogom szem előtt tartani mind e nagy reformokkal.

Az inkompatibilitás kérdésének revidálása is a reformok sorába tartozik.

E revízió a Ház minden tagjának érdekében áll.

Hangya-szorgalommal és intenzív tetterővel óhajtom mind e feladatok megvalósítását megkísérelni.

— Eljen! Eljen!

Es ha most kérdem, — folytatja Széll — mi az a kormányzati szellem?

— Ez az! szól Polónyi.

— En nem fogom megtagadni azokat az elveket, melyek engem vezettek azóta, mióta politikailag gondolkodom. Minden vallás- és pártkülönbég nélkül óhajtok kormányozni.

— Eljen! Eljen! kiáltják balról.

Minden kormányzás vezércsillaga: törvény, jog, igazság!

— Eljen! Eljen! — viharzik a baloldaltól.

— Ez nem tetszik odaát! — jegyzi meg valaki, mire a jobboldalon bosszus morgás támadt.

— Jöjjön el az egymás megértésének korszaka! — mondja befejezésül Széll, — hogy együtt munkálkodhassunk az ország javán és üdvén.

A hatás.

Perezekig szakadatlanul zúg a taps és eljenzés minden oldalon, a karok lelkesedve nyulnak a miniszterelnök felé, aki visszaül helyére.

Horánszky Nándor! szól Rakovszky jegyző, de a szélsőbal tiltakozik:

Ót percz! Ót percz szünet!

Madarász ezt a kívánságot nyájasan teljesíti.

Horánszky Nándor.

Horánszky Nándor a kormány programjára a nemzeti párt nevében válaszol. A kormányelnök közreműködésével létrejött a megállapodás, a mint az akadály elenyészett, melyet a tárgyalások azelőtt vezetett kitűnő férfiak nem tudtak elhárítani. Széll tapintata és államférfiúi bölcsesége tette a megegyezést lehetővé.

A közélet teréről vonuljon ki a gyűlölet s foglaljon ott helyet az eszmék harcza.

A kibékülés szelleme lebegett a kormányelnök szemei előtt, midőn terveit feltarta. A személyi gyűlölködés vonuljon ki innen, mert a törvényhozásra nagy feladatok várnak. A szóelőkezdni fog, hogy ez a munka eredményes lehessen.

A kormányelnök közjogi kijelentéseit, melyek az 1867. XII. törvényekre vonatkoznak, úgy a mint a kormányelnök mondotta, aláírja szóló, mert tudja, hogy nála elv és a gyakorlati megvalósítás egy úton haladnak.

A részletekre nem terjeszkedik most ki, csak kijelenti, hogy maga részéről semmi akadályt sem lát arra nézve, hogy a kormányt programja megvalósításában elvei alapján, melyek teljesen kongruensek a miniszterelnök által körvonalozott elvekkel, teljes tudásával és legjobb törekvéssel támogassa.

Száll egyénisége garancia arra, hogy ő fellátott programját meg is fogja valósítani. Hiszi, hogy elvek elvekké, eszmék eszmékké fognak egymással szembenállani. Így fog meggyőződni a közélet. Erre az országunk szüksége van s ez fogja az országunk megszerezni azt a hasznot, amelynek megszerzése minden pártnak minden tagja remélhetőleg teljes erejével fog törekedni. Ezek kijelentése után csak örömet fejez ki a felett, hogy a kormány élén Széll Kálmán áll.

Az ellenzéknek éljenek hangzik fel.

Kossuth Ferenc.

Kossuth Ferenc a függetlenségipárt álláspontját körvonalozza. A függetlenségipárt küzdeni fog az ország állami függetlenségéért.

Kossuth utal arra, hogy Széll a hatalom polcát hagyta el, hogy elveit fentarthassa. Ebből pártja azt a meggyőződést meríti, hogy Széll Kálmán és kormánya meg fogja valósítani a béke alapját képező megállapodásokat és programját. (Éljenek az ellenzék.) Ebben a meggyőződésben a függetlenségipárt lemond a rendkívüli fegyverek igénybeveteléről s az elvi harcok terére lép át.

Kitűnt, hogy a 67-es törvényt még annak hívei sem tudják teljesen fentartani. A függetlenségipárt küzdeni fog a gazdasági önállóságért. Pártja jutsomra nem számít, csak egyet kíván: a haza boldogulását.

A baloldalon éljenek zög végig.

Molnár János.

Molnár János preláta, a néppárt nevében beszél. Pártja konstataálja a Széll programjában levő közéletet, főképp a választások ügyében. De a néppárt tovább küzd programja megvalósításáért a követeli az egyházi politikai törvények részben való eltörlését, részben pedig megváltoztatását. Pártja keresztény restaurációért küzd, — folytatja Molnár preláta általános diskurálógia közepett — s végül kijelenti, hogy a néppárt a katolikus autonómia rendezése körül is örökdiák az egyház érdekei felett.

A néppárt sürgeti a földadó leszállítását, a tözsendő behozatalt, a hitelviszonyok fejlesztését, az adóreformot s általában a kisgazdák érdekeinek megvédését. A szociálistákkal szemben az a programjuk, hogy a szegény osztályt az anyagi gondoktól megmentsék. A választói jog kiterjesztését s a választókörlelet arányosabb beosztását kívánja Molnár.

A Házban öt ember se hallgatja, csak Kálmán Károly süvölti minden mondásnál dörgő hangon: Ugy van!

Molnár is reméli, hogy az elvek harcának ideje következik.

Polónyi Géza.

Polónyi Géza áll most fel szólásra. — Halljuk! Halljuk! — zög végig az ellenzéken.

Polónyi is beszámol az új kormány iránt tapasztalt érzelmeiről. Nem különbözteti meg magát a függetlenségipárt testvérektől, sőt czélja az, hogy a Kossuth szavai nyomában az ő és barátai szívében támadt érzelmeiket tolmácsolja. Ő is mélyesen hallálva szól a királyról, aki a válságot így oldotta meg. (Éljen a király!) nem is egy part, csak egy csoport igyekezett a királyt az alkotmány felfüggesztésére rábírn, de a király az alkotmányt védte meg. Maga és elvtársai nevében azt a fohászt küldi istenhez, hogy a király soká éljen.

— Eljen a király! — zög végig az ellenzéken. Polónyi reméli, hogy többé nem jön olyan kor, mint az, amelyre most teszik rá a zárókövet. De ha újra jönne olyan idő, amikor akadna valaki aki kezét az alkotmányra skarna rátenni, újra lennének erős férfiak, akik a hatalom erőszakát megakadályoznák.

Polónyi Széll egyéniségében teljes garanciát lát arra, hogy az ő kormányzata alatt az ország óraja nem fog bekövetkezni. Fentartja magának azt a jogot, hogy pártja bizalmatlanságát Lukács pénzügyminiszter irányában a költségvetés tárgyalásánal megindokolja.

Polónyi kijelenti, hogy a Széll-kormányt alkotmányos törekvéseiben a függetlenségipárt

is fogja támogatni. Ugyanez áll az igazságügy, kultúra és gazdasági téren szükséges ügye- intézkedések tekintetében. De pártja remélhetően rágazskodik közjogi elveibez.

Polónyi azt fejegeti, hogy a paritás elve nem érvényesül se a diplomácia se a hadsereg körében. Pártja annak idején számon fogja kérni, hogy mi az 1867-iki törvények hamisítottan magyarázata. Pártja meg fogja védeni a hamisítottan elveket. A függetlenségipárt jövőre is eleven tiltakozás marad s küzdeni fog elvei érvényesítéséért. Magyarország olyan municipiumokra van szüksége, amelyek a jog védelmét biztosítják. És ahol az egyenlő köztörvényesítés és az általános rendkövetelzettség van meg, ott a jogoknak is egyenlőknek kell lenniük. Ezért hangsúlyozza az általános és tikkos választási jog szükségességét. Sohasem volt a vágy oly fokozott, mint most, hogy a parlament nyugodtan, hékésen működhesék. A miniszterelnök szavaihoz következőre, Magyarország ma bücszik attól a rendszertől, amely olyan károsan sújtotta az országot. A mult csak példa legyen — így végzi beszédét — es ége honért, nézzen előre szemünk. (Éljenek a baloldalon.)

A főrendiház ülése.

A képviselőház ülése után közvetlenül, délután egy óra után a főrendiház tartott ülést, hogy az új kormány itt is bemutatkozhassék.

A főrendiek a bemutatkozás alkalmából meg lehetőségen szép számmal jelentek meg. Az előki szót gróf Károlyi Tibor foglalta el, pontban egynegyed két órakor.

A főrendiház előke legelsőben is az új miniszterelnök és társai kinevezésére vonatkozó királyi kéziratot olvastatta föl, ugyanszt, amelyet három órával előbb a képviselőházban publikáltak.

A királyi kéziratnak tudomásul vétele után Szepéry István gróf, a főrendiház háznagya bevezette az új kormányt.

Széll Kálmán kormányelnököt és miniszter-társait lelkes éljenzessel fogadták a főrendiek. A miniszterek erre elfoglalták helyeiket és nyomban Széll Kálmán állott fel szólásra, hogy a kormány álláspontját a főrendiházzal is megismer-tesse.

Széll Kálmán ugyanazokat ismételte, amit az imént a képviselőházban mondott. Beszédét itt rövidébre fogta.

A főrendiek Széll Kálmán beszédét zajos helyesléssel kísérték és a végén lelkesen megél-jenezték.

Szapéry Gyula gróf beszélt ezután. A legnagyobb bizalommal viseltetik Széll Kálmán egyénisége iránt, mert ismeri multját. Széll Kálmán volt az, aki a parlamentti békét helyreállította és bizalommal viseltetik irányában azért is, mert látja, hogy Széll Kálmán politikai ellenfelei is elismeréssel adoznak neki. Széll közbejöttére jött létre a béke, ő neki köszönhető az egyházpolitikai törvényekben, anélkül, hogy ez a liberális pártot sértené. Arra kéri Széll Kálmánt, hogy ápoló kézzel törekedjen a vallásbéke előmozdítására. (Általános helyeslés.)

Zichy Nandor szót most fel és azt mondja, hogy a legnagyobb tisztelettel viseltetik Széll Kálmán egyénisége iránt, bár programjával nem mindenben ért egyet. A liberalizmus nagyon eltérő nézetekre ad alkalmat.

Vannak liberálisok, akik konzervatívok és konzervatívok, akik liberálisok. Neki nem az a nézete, hogy csakis a liberális zászló alatt boldogulhat az ország. Katolikusok és keresztények egyaránt bizalommal vannak Széll Kálmán igazságszeretettel szemben. És ő is előzékenységgel biztositja az új miniszterelnököt. Hangsúlyozza, sokat lehet változtatni az egyházpolitikai törvényekben, anélkül, hogy ez a liberális pártot sértené. Arra kéri Széll Kálmánt, hogy ápoló kézzel törekedjen a vallásbéke előmozdítására.

Károlyi Tibor gróf elnök üdvözli Széll Kálmánt, aki a békét helyreállította és az ellenzékét lecsillapította.

A főrendiek zajosan helyeselték ezt az üdvözletet. Széll Kálmán felkel és meghajlja magát, amire az éljenek megújul.

Az elnök még Faure Félix, a francia köztársaság elnökének haláláról emlékszik meg és néhány jelentés felolvasatása után az ülést három órakor véget ért.

Helyi és vegyes hírek.

— **Márczius 15.** A szabadságharc kezdetének első napját a márczius 15-ikét az idén még nagyobb ünneppésséggel fogják megülni mindenütt mint eddig. És erre most van is nagy ok, mert végre valahára egy jobb kor hajnala dereng a magyar nemzet fölött a mikor az alkotmány és függetlenség igazi diadalát ünneplheti. Szentes város képviselőtestülete a mult évi hazafias határozatához képest e napon délelőtt 10 órakor a Kurczán-túli közgyűlési

teremben emlék közgyűlést tart. Az emlékbeszédet Dr. Lakos Imre polgármester fogja tartani. A polgármester hazafias érzéstől egészen áthatott felhívást küldött a városi képviselőkhöz, melyben a gyűlésre őket meghívja. A felhívást legközelebb közölni fogjuk. Ezen kívül a társas egyletek is méltó módon fogják megünnepelni e nagy napot. Így az első 48-as népkör a Tabak Dávid tyúkpiezteri díszes vendéglő helyiségében társas vacsorát rendez, amelyre nemcsak városunk országgyűlési képviselője, Sima Ferenc lesz meghiva, de más hírneves egyének is. A banquette részleiről egyebet ma még nem tudunk, legközelebb azonban ezt is megemlítjük.

— Tisztátalan jég — a rendőrség

figyelmébe. Néhány nap óta, hogy az idő hidegre fordult, igyekszik mindenki megtölteni a gégermet. A nagy igyekvésben sokan vannak, a tük a közegészségügy ellen a legutolsó támadást intézik, mert olyan jeget tesznek el, a melyek a legundokabb pocsolóvizből keletkeztek. Az így feltálatul telteve vannak bacilusokkal. Még megvárják ha ezeket a jegetek kiszárolag hűtőre hűsznek fel, de nem így lesz, mert a legtisztátlanabb jeget spen a ludasok teszik el. A ludasok pedig — ismeretes dolog — ebbe a jébe fojnak nyarón a leggyótt és megkopposztot ludakat bepakolni és úgy küldik el vasúton. Mond-nunk is felesleges, hogy milyen lesz az a hus, a mely ilyen jébe lesz pakolva. Az ilyen viszállást még sem volna szabad elnézni és a rendőrség nek kötelességében állna, hogy ennek a gyalogzásat vissza-élesnek azonnal gátat vessen. Ki kellene nyomban puhatólni, hogy ki honnan hozta a jeget és attól, a ki tisztátalan jeget tett el, el kellene azt korbózni és a mellett szigorúan meg is büntetni. Csak ilyen eljárással lehet megakadályozni a főre- a fertőző kórok ne üssenek állandó tonyt nálunk.

— **Az egyetemi hallgatók köre** husvét másodnapján szenzációs meglepetéssel össze-kötött tánczestélyt rendez. Bővebbet legközelebb.

— **Hymen.** Tarnóczy Erzsike kisasszony, Tarnóczy Mihály ácsiparok, partuk elsőhő bujának szeretelműlő kedves leánya a napokban váltott jeget Róza Jánossal, a fegyverkei vasúti állomás derék pénztárosával. Szerenészt és igaz boldogságot kívánunk a fiatal jegyes párnak.

— **Márczius 15-ike a tanyán.** A magyar szabadságharc 51-ik évfordulóját nemcsak városban, hanem künn a tanyák között is megülni nemelnek. Ez az első eset — tudtukkal — nálunk, hogy a künnlakók is méltó módon akarnak megünnepelni a dícső márczius napokról. Mészáros Ferenc és Kis János mucsióban lakó gazda emberek az erdem, a kik ezzel az utánzásra méltó hazafias példával előjárnak. Az ő kezdeményezésükre a mucsiátiak és a környékbeli lakosok társas vacsorát rendeznek Mészáros János mucsiáti 38. számú tanyáján. Az összejövetelüket már he is jelentették a rendőrkapitányságnál. Kívánjuk, hogy példájuk számos követőre találjon.

— **Hamis kutyák.** Hasztalan van eb-tartási szabályrendeletünk, azt ugyan foganatban nem veszi senki. És így éppen ugyan szabadon járnak, kelnek úgy bent a városban, mint künt a tanyák között a mérges komondorok és veszélyeztetik a gyalog járókat, akiket vagy vérsere harapnak, vagy ruhájukat tépik le. Ha akad panaszos, arra ugyan nem sokat hajt a rendőrség. Sem a kutya gazdájának, sem a kutyának abból baja nem származik. Sőt örüljön a panaszos, ha panaszával együtt ki nem dobják. — Most megint érkezett egy panaszos fejleletent. Tóth János tanyás ember tette. Azt adja elő, hogy Donáton lakik és a szomszédjának, Földvári Nagy Imrénél három dühös kutyája van, amelyek örökösen künn az úton csavarognak s megtámadják és le-tépek a gyalogosokat. Az őszszel az ő kisleányát is csaknem szétlépték. A mellett még egyéb károkat is tesznek, mert az apró jószágait felfalják. — Hasztalan mondta el panaszát a kutyák gazdájának, az ugyan rá sem hallgatott. Arra is kérte, hogy tétessen azokra koloncot, mert azt a törvény is így rendeli. Csak kinevette a gazda a panaszával és a kutyák ma is szabadon, kolonc nélkül járnak mindenhol. — Most tehát a rendőrség segítségét akarja igénybe venni, hogy megvédelmezzék ő a kutyák további garázdálkodásától. Szegény ember! De kár volt ezért befaradni a városba, hiszen panaszának úgy sem lesz meg a kívánt eredménye, mert a rendőrség multé annak, ha mentől több kutyaarapási esettel kell itélkezni és a vétkes felmenteni a büntetés alól.

— **Szertésség egy uradalomban.** Szerevény közeg előjárósága értesítette az itteni rendőrkapitányságot, miszerint gróf Almásy Kálmán gyádú uradalomban a szertésség járvány fellepett és így az zár alá vétetett. — Ennélfogva az említtet uradalomból sem kívinni, sem oda be-vinni, vagy keresztül hajtani szertésséket nem szabad.